

πιπερωμένων. ἂν δὲ ἤδη δὲν δύναται, ἀλλ' ὅμως θέλει δυνηθῆ ποτε καὶ τοῦτο νὰ ὑψωθῆ τὸ πιπερωτον ἄρην αὐτῆς καὶ συμπυκνωθῆ.

Διὰ τοῦτο ἡμεῖς προτρέπομεν τὸν νέον νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Συνιστῶμεν δὲ πρὸ πάντων τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων ἐξ ἧν ὡ ἀπὸ πηγῆς ἀκενῶτου μόνον δύναται νὰ ὠφελθῆ ποιητικῶς, ἀλλὰ θέλει δυνηθῆ νὰ διορθώσῃ καὶ τὴν γλῶσσάν του, μιμούμενος ὅσον ἔνεστι τὴν καλλιπέπειαν καὶ ὀρθοπέπειαν ἐκκείνων. Ἡ γλῶσσα πρέπει νὰ ᾖ τὸ πρῶτον καὶ τὸ κυριώτερον μελέτημα παντὸς συγγραφέουτος.

ΧΑΛΑΖΑ.

Οἱ σοφοὶ πολὺ ἐκοπίασαν νὰ ἐξηγήσωσι τὸ φαινόμενον τῆς χαλάζης, καὶ πῶς σχηματίζεται, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσων εἶπον, πάλιν ἡ περὶ ταύτης θεωρία μένει ἀνεξήγητος καὶ δυσερμῆντος. Διὰ τοῦτο ἡμεῖς δὲν θέλομεν ἀναφέρει τὰς περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῆς θεωρίας, περιοριζόμενοι μόνον εἰς ἀπλῆν ἐκθεσιν τοῦ σχήματος αὐτῆς τοῦ ὄγκου καὶ τῶν συνοδουσῶν αὐτὴν περιστάσεων.

Τὸ σχῆμα τῆς χαλάζης δὲν εἶναι σφαιρῶδες, διότι ποτὲ μὲν εἶναι σφαιροειδές, ἄλλοτε δὲ ἐπίμηκες λῆγον εἰς ὄξυ, καὶ ἐνίοτε πλατὺ· ὁ δὲ ὄγκος, οὐδὲ αὐτὸς ἔχει προσδιορισμένον μέγεθος· διότι πολλάκις μὲν φερεται ὡς κόκκος, μικρὸς, πολλάκις δὲ ἔχει τοσοῦτον ὄγκον, ὥστε καταπίπτουσα ἀφανίζει πολλάκις τὰ ἐφ' ὧν ἐπιπίπτει σώματα· ὁ δὲ μέγιστος αὐτῆς ὄγκος δὲν ὑπερβαίνει τὸ βάρος μιᾶς λίτρας.

Ἡ χαλάζα συνήθως εἶναι προάγγελος βροχῶν ὑετῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ συνοδεύεται, οὐδὲ ποτε ὅμως πίπτει μετὰ ὑετῶν καὶ δὲν διαρκεῖ ἡ πτώσις αὐτῆς περισσότερον ἢ εἰς τετάρτου τῆς ὥρας, καθ' ὃ ὅμως πολλάκις καλύπτει τὴν γῆν κατὰ πολλοὺς δακτύλους, εἰς τῆς πολλῆς ποσότητος. Ἡ δὲ ταχύτης τῆς καταπτώσεως αὐτῆς εἶναι πολλάκις καταστρεπτικὴ, ὡς θουμίνης βιαίως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, καὶ καταστρεφούσης τὰ ἐπὶ τῆς γῆς σώματα· Ἐπειδὴ δὲ τὰ χαλαζοφόρα νέφη δὲν εἶναι πολὺ ὑψωμένα ὑπὲρ τὴν γῆν ἐπιφάνειαν, διὰ τοῦτο μικρὴν πρὸ τῆς καταπτώσεως τῆς χαλάζης ἀκούεται βρόχος τις καὶ θόρυθος ὁμοίος τῶν ἐντὸς σάκκου προστριβομένων καρῶν, καὶ τὸν ὅποιον ἀκούουσι συνήθως, ὅσοι διαιτῶνται εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ τὰ ὄρη.

Ἡ χαλάζα συνηθέστερον καταπίπτει τὴν ἡμέραν, σπανιώτερον δὲ τὴν νύκτα, καὶ συνεχέστερον μὲ τὸ θέρος, ὀλιγώτερον δὲ τὸν χειμῶνα.

Διὰ νὰ προφυλαξῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς χαλάζης τοὺς ἀγρούς αὐτῶν, ἐπενόησαν μέσα τινα, ἀντιχαλάζια κληθέντα, τὰ ὅποια ὅμως ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἐπιστημονικῆ ἐφεύρεσις, δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσωσι τὸν σχηματισμὸν τῆς χαλάζης, διότι δὲν εἶναι γνωστὸν, ἂν ἡ χαλάζα σχηματίζεται ἐξ ἡ-

λεκτρικῶν, ἐπενεργειῶν, ὡς οἱ κεραινοὶ· οὐδὲ ἂν ὑποτεθῆ ὅτι συμβάλλει εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς ἡλεκτρισμῶς, δύναται τὰ ἀντιχαλάζια ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν νὰ οὐδετερώσωσι τὸν ἡλεκτρισμὸν· εἶναι δὲ τὰ ἀντιχαλάζια ράβδοι ξυλιναὶ 20 ἕως 30 ποδῶν ὕψους ἐστημέναι κατὰ διαστήματα καὶ ἔχουσαι ἐν τῇ κορυφῇ προσκεκολλημένην αἰχμὴν σιδήρου ἢ χαλκοῦ, συγκοινωνουσα μετὰ τοῦ ἐδάφους διὰ μεταλλίμου σύρματος ἢ διὰ χορδῆς τινος.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

[Α. Ι. Δ.]

Ἰπάρχει παρά τοῖς Ἰσπανοῖς παροιμία, ὅτι πίνων τις ὕδωρ οὐδὲ ἀσθενεῖ ἐκ τούτου, οὐδὲ εἰς χρέος ὑποπίπτει, οὐδὲ τὴν σύζυγόν του ἐγκαταλείπει χηρεούσαν· ἡ δὲ ἀκρασία περὶ τὴν χεῖρσιν τῶν πνευματωδῶν πατῶν ἐξολοθρεύει καθόλου τὸν ἀνθρώπου.

Ἰπελόγησαν, ὅτι εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν καὶ εἰς τὰ πέριξ αὐτῆς, δαπανῶνται διὰ τὸν καπνὸν κατ' ἔτος 93,000,000 δίστηλα! δηλαδή διὰ νὰ ἐξέλγεται ὡς ἀπὸ Ἀτμοπλοικῆς Καπνοδόχου ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου πίνου στόματος καὶ τῶν βρωθῶντων καπνοῦ ἀτμοί, καὶ τὴν ὑγίαν βλαπτοντες, δαπανᾷ ἡμεταίους τῶν ἀνθρώπων τοιαύτην χρημάτων ὑπερμετρον ποσότητα· ἡ ἄλλαις λέξεσι διαλύεται εἰς ἀτμὸν τισαίτη ποσότης.

Ὁ Φενελὼν εἶπέ ποτε «ἐὰν ὄλα τὰ πλοῦτη τῶν Ἰνδιῶν, ἢ ὄλα τὰ στέμματα τῶν βασιλείων τῆς Εὐρώπης, βροχῶσιν ὑπο τοὺς πόδας μοι, πρὸς ἀνταλλαγὴν τῆς μεγάλης ἀγίας τὴν ὅποιαν ἔχω διὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ἔθελον λακτίσει πάντα ἐκείνα.

Συνεβούλευε τις τὸν τῆς Μακεδονίας βασιλέα Φίλιππον, νὰ οἰνοποτῆ ἀκρατέστερον. Ὁ δὲ Δημοσθένης υπέλαθεν ὅτι τοῦτο εἶναι ἐδιότης σπόγγου, οὐχὶ δὲ ἄξιον βασιλέως.

ΠΕΡΙ ἌΝΘΡΑΚΟΣ

Ὁ Ἄνθραξ (tilex gemma gubicus, κοινῶς Ρουβίνι λεγόμενον, καὶ τουρκιστὶ Γιακού) Καὶ οὗτος εἶναι σκληρὸς μετὰ τὸν ἀδάμαντα καὶ πολύτιμος λίθος· ἐνομάσθη δὲ οὕτως φαίνεται ὡς ἀν' ἄρξιν ἀναμένος. Εὐτε ρίσκεται πάντοτε κρυσταλλωτὸς ὀκταγωνιαῖος, ὡς καὶ ὁ ἀδάμας κατὰ βαθμοὺς φαινοκοιδῆς, ἔχων ἐπιφάνειαν λεπτῶ-τῆν καὶ σιλιπνῆν. Εἰς τὸ πῦρ ἀντε-

έχει μὲν ὡς τὸν ἀδάμαντα, ἀναλύεται ὁμως εὐκλόως διὰ τοῦ ὀξέος Βορακου τὰ συστατικὰ αὐτοῦ στοιχεῖα εἶναι πυρίτις γῆ μετὰ ἀργίλου τίτανος καὶ εἶδηρος ὀλίγος.

Οἱ ἐκλεκτοὶ ἄνθρακες φέρονται ἀπὸ τῶν Ἀσιατικῶν Ἰνδιῶν καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰς Παγγαῦ, Βισιαγγῆρ, Κλεκούτας, καὶ ἀπὸ τῆς Κεϋύνης. Οἱ ὀριότατοι αὐτῶν εἶναι κατκόκκινοι καὶ ὀνομάζονται κυρίως Ἄνθρακες. Οἱ δὲ ἔχοντες χρῶμα ὀλιγώτερον κόκκινον λέγονται Σπίνελα. Οἱ δὲ λευκοκόκκινοι Μπαλάσια, καὶ οἱ κυτρινοκόκκινοι Ἀνθρακίται, οἱ ὅποιοι νομίζονται οἱ εὐτελέστεροι.

A. I. Δ

ΠΕΡΙ ὈΡΥΚΤΟΛΟΓΙΚῶΝ.

Ἀλάβαστρον (Gypsum Albastrum]. Οὗτος ὁ μαρμαρειδὴς λίθος εἶναι τὸ λεπτότατον τοῦ γύψου εἶδος καὶ τοῦ μαρμάρου ἀπαλωτέρας. Εἶναι ὀλίγον τι διαφανῆς καὶ στιλπνός, ἔχων ποικίλα χρώματα καὶ στίγματα πολυεῖδη.

Ὁ Λευκὸς ὁμοιάζει τὴν καλλίστην ζαχαρὶν τιμῶμενον ὑπὲρ τὰ λοιπὰ εἶδη. Τὸ Ἀσιανὸν ἀλάβαστρον εἶναι τὸ εὐειδέστερον καὶ πολυτιμώτερον. Ἐν Εὐρώπῃ κατασκευάζονται ἐξ αὐτοῦ διάφορα ἀγγεῖα, δηλαδὴ πιτήρια, πιάτα, ἀκροπήγια, ταμβακαθήκοι μελανοδοχεῖα, ἀγάλματα, καλ. Τὸ λευκὸν ἀλάβαστρον καίεται καὶ δίδει τὸν καλλίστον γύψον. Ἡ κόνις τοῦ ἀλάβαστροῦ εἰς ζυμωθῆ ἔλαιῳ γίνεται μονομάτη λιθόκολα (λουκιοῦν).

Ἐάν ἐντός ἐπὶ δευτέρου ἔξηκαστοῦ τῆς ὥρας δύνη θῶμεν νὰ κρητίζωμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν 32 ἀκις ῥυθμικῶς, τότε ἀποτελεῖται ἥχος καὶ τὸ οὖς δὲ ἡμῶν διακρίνει ταχεῖς κρούσεις ῥυθμικὰς ἕως 24, 000 ἐντός ἑνὸς δευτέρου ἔξηκαστοῦ τῆς ὥρας. Περισσότερας δὲ δὲν δύναται νὰ διακρίνη.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Κατ' αὐτὰς ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ἡ καλὴ καὶ ἀγαθὴ σύζυγος τοῦ ἐντιμοτάτου Κ. Οὐτέλ, περὶ τῆς ὁποίας εὐχαρίστως δημοσιεύθμεν τὴν ἐπομένην πληροφορίαν.

• Σήμερον, 21 Φεβρουαρίου 1851 ε. π., φερομένου ἀπο ἀμύνης τοῦ νεκροῦ τῆς ἀειμνήστου καὶ φι-

λελεήμονος Κυρίας Οὐτέλ, ἵνα κατὰ τὴν θέλησιν αὐτῆς ἐντιμιασθῇ ἐνταῦθα ἐν Βυρνόβα, τὸ πλεῖστον μέρος τῶν κατοικῶν χριστιανῶν ἐξήλθεν εἰς προὔπαντησιν τοῦ νεκροῦ πικρῶς δακρῶν καὶ στενάζον καὶ ἱστοροῦν τὰς ἀρετὰς τῆς μακαρίας ψυχῆς, καὶ τὰς καθ' ἐκάστην βοηθείας καὶ περιθάλψεις τῶν πτωχῶν ὑπ' αὐτῆς. Καὶ κερνόντι, ἐκτός τῶν ἀγοθεργιῶν καὶ ἐλεημοσυῶν ἃς ἠρθέϊσα μακαρίτις ἐποίησε πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἐκ νεότητος πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνδεῶν τῆς κωμοπολεως Βυρνόβα, οἱ μὲν κατὰ μῆνα, οἱ δὲ κατ' ἔτος, οἱ δὲ κατ' ἀνάγκην ἐλάμβανον τὰς διψιλὰς ἐλεημοσύνας τῆς, καὶ οἱ τεχνίται διὰ τῆς ἐργασίας εὐρισκον αὐτὴν καταφύγιον· οἱ τῶν ἐνδεῶν πεισχυοντες ἐλάμβανον παρ' αὐτῆς πάντοτε δωρεὰν τὰ πρὸς τὴν χριστιανὰ φάρμακα, καὶ οὐ μόνον ταῦτα ἀλλὰ καὶ πολλάκις τοὺς τῆς λαμπρᾶς οἰκίας τῆς Ἰατρῆς ἐπεφόρτιζε τὴν θεραπείαν τοιούτων ἀπόρων διὰ λογορρισμῶν τῆς. Οἱ ἐνδεεῖς τῶν ἐπιπέτων πάντως ἔθιμος ἐσοεῖν ἤθησον μεγάλου εὐεργέτου ἢ δὲ εὐεργετικῆς ἡ χεῖρ ἐξέτεινετο ἕως τῶν ἐκκλησιῶν παντὸς ὁόγματος Καλὴ φίλη, εὐπροσήγορος εἰς πάντας, πρόθυμος εὐεργέτης, ὀρίστη μήτηρ καὶ σύζυγος, ἦτο ἀξία τοῦ σεβασμοῦ πάντων, διὸ καὶ ἡ τελετὴ τῆς ἀψῆσε βεθεῖαν λύπην εἰς πάντας.

• Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀξιώτιμος καὶ ἄριστος σύζυγός τῆς Κυρίας Οὐτέλ φύσει εὐεργετικώτατος ὢν τιμῶν τὴν μακαρίτιδα κατ' ἀξίαν, καὶ ἀγαπῶν τὰς φιλανθρωπούς θάπνης τῆς, ἐγροῆγει αὐτῇ ἀσμένως, κατὰ τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ λαμπροῦ ἔθιμου τῶν Ἄγγλων, ὅσα ἂν ἐχρεώετο εἰς τὰς ἀγοθεργίας τῆς. Νῦν δὲ δικαίως τὰ δάνεια τῶν πτωχῶν λαμπρύνουσι τὸν τάφον τῆς περισσώτερον τῶν μαρμάρων. Γιαὶν ἔχως ἐλεφραν ἀξίσεβαστη Κυρί!

« Ὁ Ἰατρὸς Ἀντώνιος Διτρις. »

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ 12 Ἀριθμῷ σελ. 139, στήλῃ πρόση, στιχ 24, ἀντὶ 30000 πόλεις, διώρθου 30, πόλεις.

ΕἶΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τοῦ Η'. ἀριθμοῦ τῆς Ἰωνικῆς Μελίσσης καὶ ἐφ' ἐξῆς ὅσα ἄρθρα μεγάλα ἢ μικρὰ δὲν φέρουσιν ὑπογραφήν ἢ γράμμα τι τοῦ ἀλφαβῆτου, ταῦτα δίδονται ὑπὸ τοῦ Διδασκάλου Θ. Τιμαγένοῦς.

Ἐκάστου δὲ ἄλλου διανοητικὸν ἔργον θέλει φέρει ἢ τὴν ἰδίαν ἐκείνου ὑπογραφήν, ἢ γράμμα τι ἀλφαβητικόν.